

Gott góðgæti

— Tvöroyrar Sjónleikarfelag hefur fingið eina hepna byrjan, nú felagið er endurstovnað.

Gott spæl á saftigum suðuroyarmáli í miðal-góðum leiki.

Tvöroyrar Sjónleikarfelag
GÓÐGÆTI
eftir Christoffer Hampton
Leikarar: Gitte Jacobsen,
Finn Thomsen og Karl Jo-
hannesen.

Óført, Tvöroyrar Sjónleik-
arfelag tordi at velja ein
leik, sum ikki er tað bera,
toma tvævl.

Eisini óført, fólk tíma at
fara til slíkar leikir.

Men ikki minst óført er
úrslitið hjá einum felag,
sum næstan á berum setir
upp sjónleik, sum hefur
uppiþorið stemplið:
áhugaleikur sum hann er
bestur í Føroyum!

Á saftigum suðuroyarmáli
siga trí fólk okkum
seguna um ævigu mis-
skiljingina, at kvinna og
maður hóska saman.

Oteljandi rithøvundar
og skald hava sagt hesa
søgu. Í útgávuini hjá
Christoffer Hampton er
ein kvinna og tveir menn.

Ann (Gitte Jacobsen)
dugur ikki at velja millum
psykopatin Dave (Karl Jo-
hannesen) og vingliskoltin
Patrick (Finn Thomsen),
so hon velur bara báðar.
Tað byrjar og endar sjálv-

andi í ruðuleika.

»Góðgæti« er um hend-
an ruðuleika triggjar vik-
ur í august 1984. Vigvøll-
urin er íbúðin hjá Ann í
einum finum býarparti í
London (innanríkisráð-
harrin býr í somu gøtuni).

Pallurin hjá Tvöroyrar
Sjónleikarfelag er stovan
hjá Ann. Ein vanlig, keði-
lig stova. Tú væntaði, ein
kvinna sum Ann hevði
smartari stovu.

Nýggju myndir

Leikurin er í nýggju
myndum. Tær eru stuttar,
men steðgurin millum tær
í longra lagi. Og høvuds-
steðgurin var (leygardag-
in í Norðurlandahúsinum)
alt ov langur. Han átti als
ikki at verið. Tað órógvur
ikki sørt at slita sundur
ein sjónleik.

Longu í fyrstu myndini
gera Dave og Patrick
bart, hvørjir teir eru. Ann
avdúkar seg so við og við.
Og hóast hon kanska er
høvuðspersónurin í leikin-
um, gerst hon tað ikki í
hesi uppsetingini.

Beinanvegin tekur

Dave ræðið í stovuni. Karl
Johannesen er hin freki og
ágangandi. Hann ger
nógv av. Viðhvert ov
nógv, sum tá hann ringir
til »vinkonurnar«. Men
hetta vigar tó onki móti tí
avgjörða og sannførandi
spælinum hjá honum frá
byrjan til enda.

Fyrst Dave, so Patrick

Dave eigur pallin í fyrst-
ani. Men so liðar, kemur
Patrick. Eina mynd eigur
hann fyrri seg sjálvan.
Hann skal til arbeiði: ein
morgun og tað er eitt óg-
ligt roks. Hendan myndin
virkar óneyðug í saman-
hanginum. Kanska er
henni ætlað at visa, hvør
maður Patrick er. Men tað
veit áskoðarin longu og
fær eisini at vita seinni.

Men hinvegin sleppur
Finn Thomsen at visa,
hvussu væl hann dugur at
geva hesum tragikomiska
neyðars optimisti liv.
Hann heldur persóninum í
fokusi gjøgnum allan leik-
in. Í senn stuttligt og
syrgiligt.

Millum hesar báðar
menninar er so Ann. Hon
roynir og roynir at sleppa
av við teir, fyrst annan, so
hin, so báðar. Hon ósir
seg, deilir ógliga. Og her
er veikleikin hjá Gitte Jac-
obsen. Hon er ov knøpp,
tá hon ósir seg, og tosar
ov titt, tá hon deilir. Men
annars spælir hon væl og
tey kviku aftursvørini hjá
henni sita væl.

Dialogurin í leikinum er
hvassur og beinrakinn.

Dave (Karl Johannesen) er
komin aftur og ger sær
dælt í stovuni hjá Ann.

Hetta krevur nógv av leik-
arunum. Men tey klára at
halda dialoginum uppi.

Leikstjórin ónevndur

Umsetarin og leikstjórin
vil helst vera ónevndur,
havi eg skilt. So tað virða
vit. Men hann hefur eisini
lagt stórt arbeiði í hesa
uppseting. Málið er van-
ligt talumál, ikki so stírv-
ið, sum ofta í sjónleiki her
hjá okkum.

Tvöroyrar Sjónleikarfel-
ag er endurstovnað eftir
at hava ligið stilt í tiggju
ár. Hetta er av sonnum
ein heppin byrjan.

Høgni Djurhuus

Ann (Gitte Jacobsen) og
Patrick (Finn Thomsen)
tosa um støðuna yvir ein-
um kaffimunnni. Teir eru
nógvir í leikinum.

HONDA
lak&rust
garanti

-findes ikke bedre

GLOYMID
IKKI
FALLHJÁLMIN

VIÐ HESUM

GÓBKENDU MERKJUM

RADIO FYRI FEROSLUTRYGÐ

